

Alex Schulman, Att vara med henne är som att springa uppför en sommaräng utan att bli det minsta trött. Piratförlaget.

När bloggaren Alex Schulman kom ut som verklig författare med boken Skynda att älska, var en vanlig kommentar att Schulman den elake nu hade blivit Schulman den snälle. Det är en lite naiv analys som förbiser det komplexa i att vara människa. Såväl bloggaren som författaren Alex Schulman har ett större djup än att vara antingen det ena eller det andra.

Han fortsätter här det biografiska berättandet, men nu fokuserad på sig själv och sitt möte med den kvinna han älskar och nu är gift med: Amanda Widell, som idag också heter Schulman. Boken har en titel lånad från Tomas Tranströmer, vilket i berättelsen leder till ett pinsamt avslöjande efter det att Alex Schulman som en Cyrano använt orden för att charma sitt hjärtas kvinna. Berättelsen börjar högsommaren 2008. Alex har just separerat och sitter på Sturehofs bar och konsumerar alldeles för mycket sprit. Den slutar exakt på dagen ett år senare på BB vid Visby lasarett. Gissa vad som händer där emellan!

Correns kulturredaktör Åsa Christoffersson kallar Schulmans nya för en "bloggroman" och det är precis vad den är; en hybrid som hör tiden till.

Alex Schulman är en god berättare, med ett enkelt språk som går rakt in. Jag blir berörd utan att uppleva texten sentimental. Det finns en genuin värme och humor. Och visst känner de flesta av oss igen hur en kärleksrelation växer fram så där trevande, allt medan man obarmhärtigt rannsakar sig själv: Varför sa jag så? Vad tycker hon om det? Det tragikomiska temat svävar över denna kärleksberättelse som sommarlätta moln; som berättelsen om kvinnan som vägrade lösa biljett, boksigneringen i Täby Centrum och intervjun i Köping. Någon enstaka gång blir det alldeles platt, som då han söker skildra mötet med sin psykoterapeut.

Så hur var det nu med Schulman den elake? Ja det finns en hårdhet i berättelsen. Men författaren vänder den mot sig själv. Driver med sig, slår på sig och utlämnar sig, ibland med en iver som står självbekännelselitteraturen nära. Han är inte långt ifrån att fastna i den skamfylldes självupptagenhet med att förkasta sig själv: Det är inte han som väljer Amanda, för det gör alla. Det är Amanda som valt honom.

Det håller. Det är en bra bok. Men ett självömkande ord till och det går över styr. Sträck på dig Alex Schulman!

Jakob Carlander

Ingress:

Correns bokcirkels första bok är Alex Schulmans nya med titel av Tomas Tranströmer. Det är en berättelse i tidens tecken, med bloggarens perspektiv.

Bildtext:

Alex Schulmans först roman blev en läsarsuccé. Nu berättar han vidare om en annan viktig närstående person; sin älskade och mamma till deras gemensamma barn.